

A tündérek és manók harca

Az egyik éjszaka különös álmom volt. Tündérorszámban jártam, ahol sok kicsi lényel találkoztam. Ez az ország egy csodás hely. A béke és nyugalom szigete.

A tündérek szorgosan készültek a tavaszi ünnepségre, amikor egyszer csak egy hatalmas robajt hallottak, amelyet szélvihar kísért, és hirtelen sötét lett. A tündérek gondolták, hogy ez csak azt jelentheti, hogy a manóknak sikerült bejutniuk az országba. A manók szörnyen ronda és gonosz lények. Amit eddig felépítettek a tündérek, azt ők mindig lerombolták. A tündérek nagyon megijedtek, és hívták a királynőjüket, akit Tatjánának hívtak. Mivel tudták, hogy ő leleményes, gondolták, biztosan lesz valami jó ötlete, hogyan győzzék le a manókat. Nem is kellett csalódniuk! Tatjana kitűnő tervet eszelt ki. Mivel a manók ki nem állhatták a mézet és a virágokat, ezért azt találta ki, hogy mindent bekennek mézzel, sőt még az égből is mézet fognak csorgatni, és mindeközben a pillangók virágokat szórnak a csúf lovaikra. Így a méztől ragadóssá válik minden, és a csodaszép virágokból kellemes és üde illat árad. Ezekről aztán a manók el fognak menekülni, mert a legjobban ezt a két dolgot utálják. Ennek a tervnek a végrehajtásával valóban gyorsan ki is üzték őket, és helyrehozták azt, amit szétszedtek ezek a szörnyű manók.

Miután ismét béke és nyugalom honolt Tündérorszámban, kezdetét vette a nagy dínom-dánom. Az idő is szép volt. Ragyogóan sütött a nap, és egy felhő sem volt az égen. Még a szomszédos területekről is jöttek vendégek. Hoztak magukkal finomabbnál finomabb süteményeket. Mindenki jól érezte magát, senki és semmi nem ronthatta el ezt a jókedvet. A hangulatot fokozta még az, hogy megérkeztek a királynő unokái, akik nagyon édes és aranyos teremtmények voltak. Az egész vendégsereget elkápráztatták kedvességükkel. Tehetségesek voltak a táncban, és egy tavaszköszöntő táncprodukcióval emelték a rendezvény színvonalát. Mivel nagyon megtapsolták őket, ezért a repülő pónikon egy lovasbemutatót is tartottak. A földön és a levegőben bámulatos mutatványokat láthatott a közönség.

A királynő a pompás ünnepség végén mondott egy beszédet, melyben megköszönte a segítőknek, akik nélkül nem jöhetett volna létre ez a csodás nap. Igaz, hogy kicsit megnehezítette a készülődést, hogy betörték a manók, de az összetartó munka eredményeképp' ezt is átvészelték. „Büszkén mondhatom el, hogy jó csapat vagyunk, mert bármi probléma adódik, mi mindig segítünk egymásnak.” – fogalmazott szónoklatában a királynő. Majd egy a hallgatóság számára váratlan bejelentéssel folytatta: „De hogy a sok jó és dicsérő szó mellé mondjak valami szomorúbat, mivel én már megöregedtem, és azt hiszem, hogy át kell adnom a hatalmam, új királynőt kell választanom utódomul, aki szintén jól fogja venni az akadályokat, és egy váratlan helyzetre mindig lesz a tarsolyában egy nagyszerű ötlet. Ez a tündérke pedig, aki a nyomdokaimba léphet, nem más, mint Tekla hercegnő.” Nagy volt az öröm, de egyben meglepődöttség is látszott az arcokon, mert erre a hírre senki nem számított.

Élményekben és eseményekben gazdag napot tudhatnak maguk mögött Tündérorszámban lakói. Ez az a hely, ahol bármi megtörténhet, de végül a dolgok mindig jól sülnek el. Remélem, ezzel a kis történettel szemléltetni tudtam, hogy milyen összetartó csapatot alkotnak a tündérek. Az emberi életben is törekednünk kellene erre, és akkor minden baj pillanatok alatt megoldódna.

Virág Panna (11.b)

Mindszenty József Általános Iskola, Gimnázium és Kollégium

Zalaegerszeg